

Für einen bunten Tag!
Obarvaj svoj dan!
Colour your day!

Turistična destinacija Maribor-Pohorje
I: www.maribor-pohorje.si, E: tic@maribor.si

Iz vodnika **Pot čez Kozjak: Maribor – Dravograd. 3.**, razširjena izdaja. Maribor: Planinsko društvo Maribor Matica, 1999

POT ČEZ KOZJAK

Maribor–Sv. Urban, 2 uri 30 minut

Na križišču Maistrove ulice in Ulice Heroja Tomšiča stoji na začetku promenade pano z opisom Mestnega parka. Njegov zgornji del ima obliko velike Knafelčeve markacije, v kateri so vpisane glavne točke Poti čez Kozjak, ki se tu začne. Skozi Mestni park in mimo Treh ribnikov pridemo v Ribniško selo. Na koncu soseke novih hiš krenemo desno na preval (Na grebenu št. 1), kjer se nam odpre pogled proti Sv. Urbanu. Tabla in markacije nas usmerijo pravokotno v desno. Najprej hodimo skozi gozd, nato ob sadovnjakih in vinogradih. Markacije se večinoma držijo lokalne ceste, ki vodi do Griča (404 m) skoraj po ravnem, od tam pa se zložno spušča in doseže na prevalu pod Sv. Urbanom asfaltno cesto Kamnica – Morski Jarek. Tu zavijemo pri kapelici na levo, gremo skozi dvorišče Železnikove domačije in potem v breg. Precej strmo se vzpenjamo. Levo in desno so vinogradi in sadovnjaki. **Kontrolni žig** dobimo pri turistični kmetiji **Brunček, Rošpoh 212** (5 minut od markirane poti, na desni strani). Ko dospemo na vrh grebena, smo na razpotju: levo približno 200 m do cerkve, desno proti Gaju.

Markirano še: iz Maribora ob potoku Rošpoh 1 ura 45 minut, iz Zgornje Kungote po Svečinski poti 1 ura 30 minut.

Sv. Urban–Gaj nad Mariborom–Planinski dom Kozjak na Tojzlovem vrhu, 1 ura 30 minut

Od cerkve se vrnemo na prej omenjeno razpotje. Tu levo med vinograde in sadovnjake turistične kmetije Krامل. Večinoma hodimo po cesti, ki je nadomestila staro pot. V pol ure smo na razpotju pri lesenem znamenju, kjer se na desno odcepi Svečinska pot v Zg. Kungoto. Odpre se nam pogled na vinorodne griče skrajnega severozahodnega dela Slovenskih goric, ki so delno tudi v Avstriji. Pri veliki domačiji Hlade se začne več kot kilometer dolga ravna in vlažna dolinica Log. Na njenem zahodnem koncu prečkamo širšo cesto (Šoberjev dvor – Perkova graba – Gaj) in krenemo za markacijami na kolovoz, ki se po odprtem svetu polagoma vzpenja proti bližnjemu Gaju (Sv. Križ nad Mariborom).

Pri cerkvi zavijemo levo, proti jugu. Čez nekaj minut zagledamo desno od ceste nasad stoletnih kostanjev. Zraven je turistična kmetija Korošec Koren. Kmalu nato smo pri Irgliču (Šober 25) in na razpotju planinskih poti: naravnost – Tojzlov vrh, desno navzdol – Žavcarjev vrh. Sem se bomo vrnili po obisku **Planinskega doma Kozjak na Tojzlovem vrhu**, do koder je še 15 minut hoda. **Kontrolni žig.**

Markirano še: iz Bresternice mimo Šoberjevega dvora 2 uri, iz Kamnice po Kamniškem jarku 2 uri.

Planinski dom Kozjak na Tojzlovem vrhu–Koča na Žavcarjevem vrhu, 2 uri

Od planinskega doma se vrnemo na prej omenjeno razpotje pri kmetiji Irglič. Smerna tabla in markacije nam pokažejo levo navzdol v gozdnato grapo. Kolovoz nas v pol ure pripelje mimo lovske kočice na asfaltno cesto v Bresterniškem jarku (Bresternica Gaj). Po njej levo do bližnjega mostička, onstran potoka pa preko travnika v gozd. Kar strmo se dvigamo k Vrablovi domačiji s 300-letno lipo pred hišo. Glavni vzpon imamo sedaj za seboj. V nekaj minutah pridemo po položnem razglednem slemenu nad Minkličem zopet na gozdno pot, ki preči proti vzhodu nagnjeno pobočje. Nekaj minut nad zidanim znamenjem dosežemo cesto, ki pripelje z desne strani iz Bistriškega jarka. Table. (Do tega križišča se bomo vrnili pri nadaljevanju poti proti Duhu.) Gremo čez omenjeno cesto in pri zapornici prestopimo na lep kolovoz, ki nas vodi sprva skozi sklenjen gozd, nato ob zgornjem robu velikega travnika nad lepo ležečo kmetijo **Namestnik (Mirko Grace, Zgornji Slemen 26, oskrbnik kočice na Žavcarjevem vrhu)**. Še kratek odsek skozi gozd in spet smo na cesti, ki smo jo prečkali pri zapornici. Do kočice še 10 minut.

Markirano še: od žage pri Bresternici 2 uri, iz Bresternice mimo Šoberjevega dvora 2 uri 30 minut, iz Kamnice po Kamniškem jarku in mimo Šoberjevega dvora 3 ure, iz Bistrice čez Sp. Slemen 2 uri.

Kočica na Žavcarjevem vrhu-Sv. Duh na Ostrem vrhu, 2 uri

Od kočice se vrnemo na omenjeno razpotje, nato po cesti do kmetije Ročič (od kočice 30 minut), kjer prečkamo dvorišče in se nato spustimo po odprtem pobočju (razgled na Sv. Duh) proti naslednji kmetiji (Rumpf, velika nova hiša). Malo pred njo zavijemo po poljski voznici desno navzdol.

Po nekaj vijugah prek travnikov in pašnikov stopimo na desni v gozd. Na širši traktorski poti krenemo levo in smo po kakih 250 metrih na asfaltni cesti. Približno 1 kilometer moramo po njej navzdol, da pridemo pri Zg. Kovaču, nekdanji veliki kovačiji, na stičišče dveh grap. Od kočice 40 minut. Zavijemo v desno grapo na asfaltno cesto za Sv. Duh. Po kakih 200 metrih dospemo do manjše skupine hiš. Tam blizu se markirana pot odcepi na levo, v gozd. Najprej pelje ob potočku, nato se strmo vzpne v desno gozdnato pobočje. Ko smo na širokem travnatem hrbtu, je treba kreniti levo v smeri velike kmetije (Krenčnikovo). Na razgledni točki miza in klopi, kjer se lahko naužijemo prelepega razgleda. Do Sv. Duha nas potem čaka več kot polurna hoja po asfaltu. Med potjo se odpirajo pogledi na severna kozjaška pobočja. Južno od ceste sta z gozdom porasla Jarčev in Kolarjev vrh, dva izmed najvišjih vrhov Kozjaka. Samotne kmetije tod okoli spadajo v Veliki in Zgornji Boč ter Vurmat. Že od daleč zagledamo pred seboj dolomitno vzpetino Ostrega vrha s cerkvijo. Pod njo je kar precej veliko naselje, na desni strani ceste blizu pokopališča je mednarodni mejni prehod.

Ob njem je začetek mednarodne planinske poti po Kozjaku (leta 1985). Markacije so okrogle, belo rdeče z zelenim robom. Na odsekih, kjer potekata Pot čez Kozjak in mednarodna pot skupaj, so vse markacije zeleno obrobljene. Mednarodna pot vodi na več mestih čez državno mejo. Na prestopnih mestih so nameščene posebne table z navodili in opozorili.

Kontrolni žig v gostišču. Samo nekaj korakov je do nekdanje, znane Osvaldove gostilne, kjer raste orjaška lipa. V bližini je spomenik leta 1929 v Šelovi grabi ustreljenima Đakoviću in Hečimoviću. Naša pot se nadaljuje po cesti desno od spomenika, vendar bi bilo škoda, če se ne bi poprej povzpeli mimo šole še na vrh k cerkvi.

Markirano še: iz Dravske doline po Šturmovem jarku 2 uri, z Zg. Kaple po mednarodni poti 3 ure.

Sv. Duh na Ostrem vrhu-Gradišče-Zg. Kapla-Sršenov vrh, 4 ure

Od spomenika desno (severno) po cesti približno 150 metrov. Nato nam tabla in markacije pokažejo desno strmo navzdol v gozd. V petnajstih minutah pridemo pri mogočni Hajdičevi kmetiji na širok razgledni hrbet, s katerega pa kmalu zavijemo levo prek pašnika navzdol. Potem vodi pot po desnem pobočju dolge porasle grape. Približno po eni uri hoje od cerkve dosežemo širšo dolino in asfaltno cesto za maloobmejni prehod Gradišče. Po cesti na desno. Že po 150 do 200 metrih krenemo s ceste levo proti bližnji Urbusovi kmetiji, od koder se po travnatem pobočju povzpemo v gozd nad domačijo. Ko pridemo na traktorsko pot, se obrnemo v levo. V plitvem sedlu pri opuščeni kmetiji (Sluga) se pot prevali v zahodno pobočje. Najprej se polagoma, nato pa kar naglo spuščamo mimo Časa v dolino Črmenice, ki jo dosežemo pri spomeniku padlim borcem Lackovega odreda. Table. V bližini je šola Gradišče, ki jo je pred drugo svetovno vojno ustanovila Ciril Metodova družba. Nekaj korakov naprej je gostilna, pred njo ustavljajo avtobusi. Pri gostilni bazen. Smo na asfaltni cesti Ožbalt – Gradišče – Zg. Kapla. Po njej moramo 2 kilometra po dolini navzgor. Dolina Črmenice je tu široka in odprta. Nekoč je bila polna žag in kmečkih mlinov. Odcep z asfaltno ceste je v levo – table. Po kratkem vzponu skozi gozd nas pot pelje mimo več kmetij (prva je Črešnikova) zložno navkreber. Na križišču markiranih poti se obrnemo desno, gremo mimo zidanega znamenja in prispemo v nekaj minutah v središče Zg. Kaple. Od Sv. Duha na Ostrem vrhu 3 ure.

Markirano še: iz Ožbalta čez Sršenov vrh 3 ure, od Sv. Duha na Ostrem vrhu po mednarodni poti 3 ure, z Remšnika preko Brezniškega in Potočnikovega jarka 2 uri 30 minut.

Pot na Sršenov vrh poteka v glavnem proti jugu. Table. Blizu cerkve in župnišča krenemo po stezi, mimo vikenda navzgor v gozd. (Markacije za Remšnik mimo Kašmana in preko Potočnikovega in Brezniškega jarka vodijo po cesti proti zahodu. To ni pot čez Kozjak!) Na vrhu pobočja pridemo na gozdno cesto, ki se kak kilometer drži skoraj ravnega in razglednega slemena. Ko pride zopet v gozd, zavijemo levo po bližnjici navzgor. V desetih minutah smo spet na cesti. Po njej levo h kmetiji **Zg. Kramp** (Anton Volmajer, Sp. Kapla 20), kjer dobimo **kontrolni žig Sršenovega vrha**. Od cerkve 1 ura.

Markirano še: iz Ožbalta 2 uri.

Sršenov vrh-Zgornja Kapla-Pongrac (cerkev sv. Pankracija na Radelci)-Remšnik, 4 ure 30 minut

Na Zg. Kaplo se vrnemo po opisani poti. Do Remšnika potekata Pot čez Kozjak in mednarodna pot na več odsekih skupaj; mednarodne markacije nas naj ne motijo. Usmerijo nas proti mejnemu grebenu na severu, kjer stoji že od daleč vidna mejna stražarnica. Blizu nje je maloobmejni prehod Kapla. Malo pred njim krenemo na levo h kmetiji, nato proti stražnici, ki jo obidemo po zahodni strani. Od cerkve na Kapli 30 minut. Hoja se nadaljuje tik ob meji po širokem razglednem slemenu. S plitvega prevala, kjer vodi mednarodna pot na avstrijsko stran se naša pot nadaljuje naravnost proti gozdu. Nekaj časa hodimo po stari obmejni preseki in v glavnem po ravnem. Nato se spustimo po desnem pobočju na cesto pred **kmetijo Močilnik** (Jožica Gros, Zg. Kapla 13). **Kontrolni žig**. Od cerkve na Kapli 1 ura.

Po cesti gremo samo do bližnjega gozda. Tu na levo v hrib. Na vrhu pridemo na Regentovo, kjer stojijo državni mejniki tik zraven hiše. Markacije nas vodijo večinoma po poraslem svetu na Ciglarjevo sedlo. Table. Tu je potrebna večja pozornost. Pot zavija namreč pravokotno na levo, čez travnik k bližnji domačiji. Dalje se držimo gozdne ceste, ki se ovija okoli slemen v približno vedno isti nadmorski višini (700 m). Od dveh lesenih počitniških hiš (levo ob cesti) gremo naravnost do prvega razpotja. Tam se obrnemo desno navzdol. Po kratkem spustu smo na cesti, ki pripelje iz Brezna in vodi mimo nekdanje stražnice na maloobmejni prehod Remšnik. Po tej cesti na desno, pri mejnem prehodu pa dalje po gozdni cesti, ki zavije v levo. Markacije se nekaj 100 metrov držijo te ceste, nato zavijemo desno v gozd in strmo navzgor. Steza nas pripelje k **cerkvi sv. Pankracija**, ki stoji na 900 metrov visoki vzpetini mejnega slemena. Pri domačinih je v rabi ime **Pongrac**. Mejniki tik ob cerkvi. S Kaple 3 ure 45 minut.

Pot s nadaljuje nekaj minut po meji, potem po gozdnatem pobočju, poševno navzdol k Mravljaku (Jožef Prater, Radeljca 10), kjer najdemo v skrinjici **kontrolni žig za Pongrac**. Pri naslednji, malo nižje ležeči kmetiji Zg. Kočnik je razpotje: naravnost – Kapunar, levo navzdol – Remšnik. Med Mravljakom in Zg. Kočnikom je lep razgled proti jugu na remšniški planotasti svet, po katerem so raztresene samotne kmetije. Sredi te planote vidimo na majhni vzpetini cerkev na Remšniku. Do tja še dobre pol ure. Večji del moramo hoditi po cesti, ki nas pelje mimo več domačij. **Kontrolni žig pri Herlaku** (Srečko Erjavc, Remšnik 6).

Markirano še: iz Brezna skozi Štimpah 2 uri, s prelaza Radelj po mednarodni poti 2 uri, z Zg. Kaple čez Potočnikov in Brezniški jarek 2 uri 20 minut, iz Radelj mimo cerkve sv. Janeza 3 ure.

Remšnik-Kapunar-Radeljski potok, 3 ure

Z Remšnika se vrnemo do razpotja pri Zg. Kočniku in zavijemo tam na levo. Lahko pa uberemo mednarodno pot, ki se odcepi na levo že nekoliko nižje, pri lesenem znamenju. Poti se združita blizu stare obmejne stražnice pri kmetiji Zg. Mori. Obe sta približno enako dolgi in se držita gozdnih cest, ki povezujejo najvišje kmetije Radelce. V slabi uri pridemo z Remšnika k cerkvi sv. Urbana (19. stoletje). Od tod gremo nad bližnjo domačijo k zidanemu znamenju in partizanskemu spomeniku (miza, klopi), nato navzgor v sklenjen gozd. Vrh mejnega grebena zavije gozdna cesta na levo, vodi približno 2 kilometra tik ob meji, ves čas proti zahodu in skoraj po ravnem.

Ko pridemo do bivše obmejne stražnice, ki jo sedaj uporabljajo radioamaterji, smo neposredno pod Kapunarjem. Vrh je zaraščen, od stražnice pa je imeniten razgled, zlasti na Pohorje, Dravsko dolino, odrastke Košenjaka ter po Kozjaku. Z Remšnika 1 ura 30 minut. Od stražnice gremo po cesti naprej samo 150 do 200 metrov, nato prestopimo na nekdanjo graničarsko

stezo desno nad cesto. Table. Pozor, odcep je slabo viden! Steza je speljana vzdolž mejnega grebena in nas v 15 minutah pripelje na star kolovoz, po katerem moramo levo navzdol (mednarodne markacije vodijo naprej ob meji na prelaz Radelj). Približno 30 minut traja spust skozi sklenjen gozd do lepo ležeče kmetije Škarc. Tu krenemo proti počitniški hiši ob gozdu, nekoliko naprej od meje pa levo po stezi in kolovozu spet navzdol skozi gozd. Ko se po kakih 20 minutah pot izvije iz njega, smo na Ternikovi kmetiji (okoli domačije več lepih tis; bivša gostilna). V nekaj minutah pridemo potem na staro makadamsko cesto za Radelj (Evropska pešpot E6 in naša pot se križata). Nato se spustimo skozi gozd do **gostilne Žohar** (Maks Ternik, Št. Janž nad Radljami 87), kjer dobimo **kontrolni žig za Kapunar**.

Od Kapunarja 1 ura. Možnost prenočevanja. Gostilna stoji nad novo cesto za prelaz Radelj. Od gostilne se spustimo na glavno cesto, kjer zavijemo desno navzgor, a že po desetih metrih levo navzdol v gozd. Pot je precej strma in nas pripelje k Radeljskemu potoku. Dosežemo ga pri stari lipi, kjer je nekoč stala Ternikova žaga. Od Žoharja 15 minut. Novo brv čez potok so leta 1999 postavili markacisti PD Maribor Matica skupaj s tečajniki za markaciste. Ko prestopimo na desni breg potoka, smo na širši lokalni cesti, ki vodi iz Radelj proti Sv. Trem Kraljem.

Radeljski potok-Sv. Primož nad Muto, 2 uri

Po cesti, približno 100 metrov navzdol, nato na desno na slabši kolovoz. Vzoredno z grapo se vzpenjamo slabe četrte ure, nato zavijemo v desno pobočje. Ko pridemo na plano, zagledamo veliko lovsko prežo in nad njo lovski dom. Tam mimo moramo (dom stoji na Šteharjevem, opuščeni kmetiji). Od potoka 30 minut. Sledi položen kolovoz skozi gozd na vrh slemena h kmetu Navšniku (Sv. Trije Kralji 48), kjer se priključi pot iz Radelj mimo Sitarja. Pri Navšniku možna prehrana in zasilna prenočišča. Vzpon nadaljujemo v desno po gozdni cesti, ki nas v velikem loku pripelje na križišče zahodno od cerkve sv. Treh Kraljev (odcep k cerkvi označen, pot pa ni markirana; 5 do 10 minut; 18. stoletje; lepe stare lipe). Za Sv. Primož nad Muto je treba pri naslednjem križišču zaviti na levo. Nad cesto je pri Pernatu nova zgradba kmečkega turizma. Do Sv. Primoža prehodimo 3 kilometre gozdne ceste, ki se vije pod 750-800 metrov visoko ležečimi kmetijami (prvotno je bila Kozjaška pot markirana med temi kmetijami: Pernat, Onuk, Zg. in Sp. Verber; po izgradnji cest na mnogih mestih neprehodna). **Kontrolni žig dobimo pri Glavarju** (Ivan Onuk, Cesta na Primož 64), kjer je zavetišče PD Vuzenica. Zasilna prenočišča.

Markirano še: z Mute 1 ura 45 minut.

Od Glavarja 10 minut do prijazne gotske cerkvice sv. Primoža.

Sv. Primož nad Muto-Sv. Jernej nad Muto-šola Branik v Bistriškem jarku, 2 uri 30 minut

Pri cerkvi spremenimo dosedanjo smer, krenemo desno proti severu. Gozdna cesta vodi skoraj vodoravno vzdolž zahodnega pobočja Bricnika in nad grapo potoka Vud. Po dobrih dveh kilometrih doseže potok in zavije levo. V tej smeri vodi cesta le nekaj minut, nato se obrne v desno in pelje mimo kmetije Ot. Tu zapustimo cesto in se povzpemo čez travnik na traktorsko gozdno pot, kjer nas markacije usmerijo v levo. Po nekaj zavojih in blagem vzponu pridemo na položno, široko čistino. Tu je **kmetija Ižek**. Ob domačiji rastejo lipe častitljive starosti; ena ima

obseg 8,51 m in je verjetno najstarejša v Podravju. Naša pot vodi mimo lip in nove hiše položno navkreber proti gozdu. Pred seboj imamo še dober kilometer poti do **turistične kmetije Primož** (Ferdo Črešnik, Sv. Jernej nad Muto 35). **Kontrolni žig**. Od cerkve sv. Primoža 1 ura in 15 minut. Prenočišča. Pred hišo košata stara lipa.

Od Primoževe domačije zavije pot proti bližnji novi hiši s kmečkim turizmom in prenočišči (Ignac Kac, Sv. Jernej nad Muto) ter se nadaljuje ob ograji prostranega pašnika. Vodi položno navzdol v gozd, ki se konča pri zidanem znamenju na nekakšnem sedlu, od koder lahko dobro pregledamo pot od Sv. Primoža do lžekovih lip. Čistina in stare lipe so ostale po opuščeni kmetiji Lapovnik. Lep razgled je tudi proti zahodu. Pri znamenju zavijemo desno in se spuščamo po pretežno odprtem pobočju mimo Ladineka, Lesnika in Vildonerja v Bistriški jarek. Ko pridemo na asfaltno cesto, se obrnemo ob potoku navzgor. Na levi strani ceste sta spomenik padlim partizanom in osnovna šola, na desni ob potoku nova kapelica sv. Frančiška (ekološka kapelica) in v bregu nad njo lep slap.

Šola v Bistriškem jarku-Pernice-Košenjaka, 5 ur

Markirana pot se blizu šole odcepi s ceste na levo. Pri prvi kmetiji gremo zopet levo v gozdat breg. Kmalu moramo po stezi strmo navzgor. Ob zgornjem robu gozda gremo najprej levo, potem pa ob travniku naravnost navzgor h kmetiji Abram. Tu prečkamo lokalno cesto in se napotimo po položni poti na desno v gozd. Pot se enakomerno vzpenja. Vodi mimo starinskega zidanega znamenja in ne spreminja smeri.

Pod kmetijo Hribernik prečkamo lokalno cesto Gortina Pernice, gremo skozi dvorišče omenjene kmetije in krenemo spet v gozd. V 15 minutah dosežemo čistino pod cerkvijo na Pernicah. Iz doline 1 ura 45 minut.

Kontrolni žig in vpisno knjigo najdemo v skrinjici **v leseni pritlični zgradbi nekdanje šole** enorazrednice zahodno od cerkve. Pot nadaljujemo po lokalni cesti, ki povezuje Pernice z Ojstrico. Zgrajena je bila v glavnem po nekdanjih kolovozih. Skoraj 2 uri hodimo v nadmorski višini okoli 1100 metrov med samotnimi kmetijami Pernic, Kozjega Vrha in Velke. 200 do 300 metrov višje poteka po grebenu, ki se vleče od Košenjaka proti Pernicam, državna meja.

Večina voda se steka v potok Velka, ki je s svojimi pritoki izdolbel prostorno grapo v gmoto Košenjaka. Z naše poti lepo vidimo njena, ne prestrma pobočja, posejana s krčevinami okoli samotnih domačij. Zadnje leto 2. svetovne vojne je prineslo tukajšnjim prebivalcem veliko gorja, okupator je moril in požigal domove. Pri kmetiji Junčko, približno poldrugo uro od Pernic, je na spomeniku padlim tale napis: »7. marca 1945 je na teh hribih v borbi izgubilo življenje 27 borcev Lackovega odreda. Okupator je požgal mežnarijo, Kohovo, Pečovnikovo, Junčkovo in Bogatčevo domačijo. V njih je zgorelo 11 žrtev. Ustreljene so bile 4 žrtve.« Nedaleč od tod prečka cesta začetek grape potoka Velka in se obrne v nasprotno pobočje. (Malo pred tem ovinkom odcep markirane poti k Sv. Urbanu.)

Kmalu zagledamo na desni strani ceste odcep za vrh Košenjaka, pred seboj pa veliko **kmetijo Lonhter** (Matilda Kuster, Velka št. 1). **Kontrolni žig**. Od Pernic 2 uri.

Od Lonhterja se vrnemo do prej omenjenega odcepa za Košenjak. Napis in markacije nas usmerijo navzgor v sklenjen smrekov gozd. Po nekaj vijugah prispemo do lovske kočice Piramida. Dalje vodi pot skoraj po ravnem do gozdne poseke ob državni meji. Tu krenemo na levo (desno grebenska pot k Urbanu). Steza med visoko travo in borovničevjem je slabo vidna, vendar ne moremo zaiti, saj nam kažejo smer tudi mejniki in široka preseka. Na **vrhu Košenjaka** stoji velik mejni kamen. **Žig je vzdian**. Točka Razširjene slovenske planinske poti. Razgled proti zahodu skozi preseko. Od Lonhterja 1 ura in 15 minut.

Vrh Košenjaka-Planinski dom Košenjak-kmetija Očko na Goriškem vrhu-Dravograd, 3 ure 30 minut

Z vrha se spustimo v gozd na južni strani. Vstop vanj je kljub markacijam slabo opazen, zato je potrebna pazljivost. V 40 minutah pridemo skozi smrekov gozd k **Planinskemu domu Košenjak**; PD Dravograd ga je leta 1992 uredilo v bivši obmejni stražnici. Dom je odprt ob sobotah, nedeljah in praznikih od aprila do oktobra; **kontrolni žig** in vpisna knjiga v omarici ob vhodu. Od doma gremo po cesti na desno proti 10 minut oddaljeni lovski koči, ki stoji na Tratinekovem. Tu je še pred dobrimi 20 leti stal velik kmečki dom. Ko so se prebivalci odselili, so poslopja hitro propadla, ostali so samo podrti temelji. Markacije vodijo po cesti pod lovskim domom.

Od Tratineka pridemo v 15 minutah do označene bližnjice h **kmetiji Očko**, Goriški vrh 4. S ceste moramo levo navzdol ob robu gozda na markirano traktorsko pot, tam desno. Do kmetije 10 minut. **Kontrolni žig**. Od Očka se ni treba vračati po isti bližnjici na glavno pot, ampak uberemo spodnjo mimo hleva in med njivami. Markacije se kolikor mogoče držijo starega kolovoza, ki vodi v dolino naravnost po slemenu. Več pazljivosti pa zahtevajo križišča z gozdnimi cestami. Zelo lepa točka na tem odseku poti je razgledna planja pri Treh križih (približno 1000 metrov), od koder nas na vzhodni strani pozdravlja bližnja Ojstrica, proti zahodu pa seže pogled do Savinjskih in Kamniških Alp, prek Strojne do Svinje na Koroškem. Leta 1994 so si okoliški kmetje na tem mestu postavili dolgo zaželeno kapelo. Malo nižje razgledišče je travnik nad Medvedom, kjer je tudi rastišče zaščitenega kochovega svišča. Od tod je zelo lep pogled na Dravo in Libeliško ter Črneško polje. Ko pridemo do velikega pašnika, moramo ostro levo navzdol, pri prvem razpotju pa na desno, mimo velike stare domačije in bližnje nove hiše. Takoj nato prispemo na lokalno cesto in po njej skozi gozd mimo okroglega, verjetno stražnega stolpa (med drevjem na desni strani nad cesto).

Kontrolni žig in vpisno knjigo hranijo pri **Vravneku**, Podgrad 190, nasproti razvalin.

Ostal nam je samo še kratek kos poti. Ob zgornji strani razvalin pridemo na gozdno pot. Pri prvi hiši je treba iti ob sadovnjaku naravnost navzdol, potem pa po ulici Pod gradom na desno. Pripelje nas k obnovljeni romanski cerkvi sv. Vida v središču Dravograda. **Tu se konča pot čez Kozjak.**